

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2021/2022 – 2022/2023

(skrajne daty)

Rok akademicki 2021/2022

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Psychologia
Kod przedmiotu*	B10/EII
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Muzyki
Kierunek studiów	Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej
Poziom studiów	drugi stopień
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok I, semestr 1
Rodzaj przedmiotu	podstawowy
Język wykładowy	Język polski
Koordinator	dr hab. Mirosław Dymon
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr hab. Mirosław Dymon

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
I	15	15							2

1.2. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej
 zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość
 dopuszcza się formę zdalą w związku z sytuacją epidemiczną

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)**2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Znajomość podstawowych zagadnień z psychologii ogólnej i rozwojowej

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Zapoznanie z prawidłowościami funkcjonowania jednostki w grupie społecznej oraz zawodowej, z wiedzą dotyczącą determinant ludzkiego zachowania oraz z niektórymi zjawiskami wychowawczymi i ich skutkami.
C2	Prawidłowe wykorzystywanie przez studentów nabytej wiedzy i umiejętności w codziennej działalności zawodowej, a szczególnie w rozwiązywaniu problemów wychowawczych

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych 1
EK_01	Student zna i rozumie klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, zagadnienia edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji oraz ich wartości aplikacyjne.	NW2, NW5
EK_02	Student zna i rozumie zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania.	NW6
EK_03	Student zna i rozumie procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia.	NW12 NW13
EK_04	Student potrafi obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów.	NU1
EK_05	Student potrafi rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz życiu społecznym.	NU3
EK_06	Student potrafi pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego.	NU12
EK_07	Student potrafi poprawnie posługiwać się językiem polskim oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu.	NU15
EK_08	Student jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią.	NK3, NK7
EK_09	Student jest gotów do podejmowania decyzji związanych	NK4

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

	z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej.	
--	---	--

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Współczesne kierunki w psychologii: wybrane koncepcje.
Wybrane koncepcje rozwojowe i ich zastosowanie w pracy nauczyciela.
Proces rozwoju człowieka - sposoby ujmowania człowieka w rozwoju, psychologia biegu życia ludzkiego, właściwości rozwoju, zmiana rozwojowa, prawidłowości i nieprawidłowości rozwojowe, uwarunkowania rozwoju, porządkujący podział życia ludzkiego na stadia rozwojowe.
Klasa szkolna jako grupa społeczna. Postawy, stereotypy, uprzedzenia. Teorie atrybucji i spostrzegania społecznego.

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych

Treści merytoryczne
Organizacja pracy w zespole – klasa jako zespół, fazy rozwoju zespołu.
Role grupowe - pełnienie różnych ról społecznych formalnych i nieformalnych
Zdrowe wyznaczanie granic, granice stałe i ruchome i ich wyznaczanie
Specyfika granic w różnych fazach rozwojowych
Konsekwencje naturalne i logiczne – analiza przypadków, wyciąganie konsekwencji

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną, metody kształcenia na odległość

Ćwiczenia: analiza tekstów z dyskusją, metoda projektów (projekt badawczy, wdrożeniowy, praktyczny), praca w grupach (rozwiązywanie zadań, dyskusja), metody kształcenia na odległość

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01 -03	EGZAMIN PISEMNY, KOLOKWIMUM	WYKŁAD
EK_04-09	OBSERWACJA, PRZYGOTOWANIE ESEJU DOTYCZĄCEGO ZADANEGO PROBLEMU WYCHOWAWCZEGO, OBSERWACJA NA ZAJĘCIACH	ĆWICZENIA

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

WYKŁAD: zaliczenie pisemne testu sprawdzającego efekty kształcenia na podstawie skali:

5.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 92%-100% (znakomita wiedza)

4.5 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 84%-91% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami)

4.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 76-83% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami)

3.5 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 68%-75% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów)

3.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 61%-67% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami)

2.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia poniżej 60% (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)

ĆWICZENIA: Metody weryfikacji efektów kształcenia w zakresie wiedzy: student rozpoznaje Przygotowanie eseju na temat zaobserwowanego problemu społecznego, prawidłowo odpowiada na pytania w trakcie zajęć, obserwacja zachowań, ocena zaangażowania w dyskusji (ocena formująca) pozwalająca ocenić umiejętności praktyczne studenta.

Obecność na zajęciach plus ocena z pracy zaliczeniowej i ocena z zaangażowania studenta na zajęciach

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	5
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	25
SUMA GODZIN	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	Nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	Nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Literatura podstawowa:

1. Harwas-Napierała Barbara [i in.]: Wiedza z psychologii rozwoju człowieka w praktyce społecznej. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.: Wyd. Naukowe UAM, Poznań 2002.
2. Szejnberg A. (2006) Komunikacyjne środowisko nauczania i uczenia się, Wydawnictwo Astrum, Wrocław.
3. Dembo M. H., Stosowana psychologia wychowawcza. Warszawa : Wydaw. Szkolne i Pedagogiczne, 1997.
4. MacKenzie R. (2012). Kiedy pozwolić, kiedy zabronić. Gdańsk: GWP
5. MacKenzie R. (2018). Kiedy pozwolić, kiedy zabronić w klasie. Gdańsk: GWP

Literatura uzupełniająca:

1. Gordon T., Wychowanie bez porażek w szkole. Warszawa: Instytut Wyd. PAX, 2007.
2. Faber A., Mazlish E., Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały. Jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły. Poznań: Wydawnictwo Media Rodzin, 2013.
3. *McKay M., Davis M. i Fanning P., Sztuka skutecznego porozumiewania się. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, 2019.*

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej